

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku G. S.A. w W.

przy uczestnictwie J.O., S.O., P. S.A. w W. i Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta R.

o stwierdzenie nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników J.O. i S.O.
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt V Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestników J.O. i S.O. na rzecz wnioskodawcy oraz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwoty po 240 (dwieście czterdzieści złotych) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnicy postępowania wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazali tylko na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać z błędnych ustaleń w stanie faktycznym sprawy. Tak sformułowane uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie świadczy jednak o jej oczywistej zasadności, a, co więcej, nie uwzględnia wynikającego z art. 398³ § 3 k.p.c. zawężenia zakresu kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym. Ze względu na pozycję Sądu Najwyższego jako sądu prawa, a nie sądu faktu, w postępowaniu kasacyjnym w ogóle nie podlegają kontroli ustalenie faktów i ocena dowodów. Tym bardziej zatem wątpliwości co do tych kwestii nie mogą przemawiać za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, skoro nawet nie mogłyby być badane przez Sąd Najwyższy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.